

1017: *Mullitone* (*id.*); 1027: *Molione* (*id.*); 1148: *Moion* (*id.*); 1167: (*id.*); 1225: *Ri de Molono* (Alart, *InuLC*, s.v. *Molló*); 1249: *Mollono* (*id.*), 1303: *Mullono* (*Ll. Roig Prats Molló*, p. 29); 1359: *Moyon* (*CoDoACA* XII, 107); 1379: *Moyono* (Alsius, *Nomencl.*, 171).

2) PRATS DE MOLLÓ, Municipi del Vallespir que comprèn la capçalera de la comarca, l'alta vall del Tec, des de Roca-colom, sota la qual hi ha les fonts del Tec, fins a l'engorjat del balç de l'Ase, poc abans del poble del Tec (*Gran Enc. Cat.*, s.v.).

PRON. POP. *pradz də muʎó*, oït a La Menera i Montboló (1959; xxiv, 62, 120).

DOC. ANT. 1381: *Prats de Moylo* (Alart, *InuLC*, s.v. *Molló*). Complementem aquestes mencions amb d'altres citades per Ponsich (*Top.*, 83): 1385: *Pratis de Mollono*, c. 1400: *Pratis de Molo*; 1435: *Pratorum de Molone*, 1628, 1632: *Prats de Mollo*.¹

ETIM. És el nom comú *molló* 'fita' (especialment occidental i valencià) *molló* (documentat des de 979), cast. *mojón*, port.ant. i dial. *molhom*, *molhões* (DECat. v, 755-59, s.v. *molló*; DECH IV, 119-20, s.v. *mojón*).

HOMÒNIMS I PARÒNIMS: El cingle de *Mollons* (Anoia), a l'esquerra de l'Anoia, dins el te. de la Pobla de Claramunt (*Gran Enc. Cat.*, s.v.); la *Baga del Molló* als afores de Borredà (Berguedà) (C.A. Torras, *Pir. Cat. Berg.*, 118); *Can Moió* prop de Vacarisses (Vallès Occidental), entre l'estació d'Olesa Nord i el Pla dels Fideuers; *Mas Moió* al te. de Font-rubí (Alt Penedès) (*Nomencl. C.E.C.*, s.v. *Font-rubí*). El *Molló* nom d'una finca vora el marge de l'Ebre, poc més avall de Móra, que assenyala a Casac. el llauter que el duia pel riu, 1924.

Lu Muʎó (< *MÜTÜLÖNE amb influència de MONTE; cf. *Motllats* < MONTES LATOS), gros cim al Camp de Tarragona entre la Mola de Coldejou i les Muntanyes de Prades (DECat. v, 756a48-b26); *Los Maʎóns*, partida prop de Vinebre (Ribera d'Ebre) (DECat. v, 755b35-37).

Els reflexos toponímics de *molló* són especialment nombrosos al País Valencià: la *Malladeta l' Muʎó* a la Vall de Laguar; el *Mulló's Mentires* a Aiello (Vall d'Albaida); el *Mullonet de l'Aire*, nom de l'accident trifini d'Alcúdia amb Montesa i un realenc de Xàtiva; *lo Molló de Sant Jaume* a Bel (Ports de Morella); *Mulló l Soldat* a Olocau (Camp de Llíria); el *Molló de Ventura* a Vilallonga de la Safor (Gandia); el *Mulló*, trifini entre Quart, Xiva i Xest (DECat. v, 756b20-40).

Cal notar a més, al domini occità, el NL *le Mouillou*, bosc al te. d'Atsat (Aude) (Sabarthès, *Dict. topogr. de l'Aude*, s.v.). Ph.R.

¹ Segons les dades proporcionades per Ponsich (*ibid.*), el nom de la vila seria només *Prats* fins cap als segles XIII-XIV: *Pratum* 878, 881, *Prados* 936, 987, *villa Pratis* 1011, *Prads* 1030, etc.

MOLNER, Borda de-

Borda que es troba damunt Soldeu (Andorra) (E.T.C. II, 17).

ETIM. MOLINARIU, 'moliner', amb síncope de la -i (DECat. v, 743a27-47). J.F.C.

Molner, V. *Mon*-(< MOLIN-) *Molonda*, V. *Malòmena* i *Molanta* *Molondra*, V. *Malòmena*

La MOLSOSA

Poble d'Anoia amb municipi, al límit amb el Solsonès i Bages, situat a l'Altiplà segarrenc de Calaf. PRON. MOD. *lə mulsóʒa*, oït allí per Cor.

DOC. ANT. 1040: *Castelli Mulsose* (Monsalvatje xx, 105); 1088: *Molsosa* (Arx.Sols.) 1154: *Molsosa* (Kehr, *Papsturk*, 342); S. XII: *Molsosa* en les llistes de les parròquies del bisbat de Vic del S.XII (número 230) publicades per Mn. Antoni Pladevall.¹

1196: *Molsosa* (*Cart. St. Cugat* III, 346); 1281: *ça Molsosa* (Candi, *Misc. Hist. Cat.* II, 52); 1359: *La Molçosa* (*CoDoACA* XII, 55).

HOMÒNIMS I PARÒNIMS

Cal Molsero, partida del terme de La Vansa (Alt Urgell) (xxix, 200.8), 24.20).

Els Molsars, partida del terme de Moncofa (Pna. Cast.) (xxix, 200.8).

ETIM. derivat del nom de la planta criptògama *molsa* (DECat v, 759b20-34), que hi seria abundant (veg. també infra s.v. *Mosset*). J.F.C.

¹ És insegur que es relacioni obscurament amb el de la Molsosa el nom de la parròquia de *Melancosa* que apareix en les dites llistes. (*Cat. Romàn.* II. Osona I, 1984), encara que hi vagi entre La Molsosa i darrere La Llavinera i Seguer.

-*Moltó*, *Puig-*, V. *Puigmoltó* *Mombau*, V. *Gombau* *Momplet*, V. *Monfret* *Mompòi*, V. *Paiporta*

MON- NLL derivats que provenen del llatí *MOLINU* 'moli'

El Monnell, mas antic prop de Bagà (Berguedà). *Pron. Mod.*: *ə munneɲ* oït allí per J. Coromines (266.IX.1933).

Doc. Ant.: 1004: *Mulnelo* (Serra, V. *Pinós i Matapl.*, 108); 1359: *Mulnell* (*CoDoACA* XII, 66).

MONELLS

Municipi del Baix Empordà, a la capçalera del Rissac.

Pron. Mod.: *munɛɫs*, oït a Palafrugell per Casac. (c. 1920).

Doc. Ant.: 922, 1019: *Mulnells* (Balari, *Orig.* 244);